

Cairo, d. 21. Januar.

Vi har faaet to Englændere og en gammel Nordmand, Consul Ring til at følge med os opad Floden. Den sidste er en herlig gammel Mand, jeg er overordentlig glad over hans Selskab.

Forøvrigt læser jeg nu Brugsch, Histoire d'Egypte, der indeholder særdeles interessante Op- [s. 144](#) lysninger om det gamle Ægyptens Historie. Nei jeg havde Ret: det var ingen tom Phantasidrøm, der drog mig over til den gamle Verden — den gamle Historie er bleven som lyslevende for mig. Blandt Andet opstiller Brugsch den Formodning, at efter hans Beregning skulde den Pharao, der druknede i det røde Hav, være Menephta II — og nu har Schmidt og jeg i det herværende Museum, hvortil alle ægyptiske Oldsager indsendes, fundet en Basaltstøtte med Hieroglyphindskrift af Menephta II. Hvorvidt Brugsch Beregning er rigtig, veed jeg ikke, men det veed jeg, at jeg har aldrig seet et saadant Udtryk af Hovmod og ubøielig Trods, som det, der ligger i hint Ansigt, saa at om en Billedhugger i vore Dage vilde fremstille hiin Pharao, kunde han ikke finde en bedre Model end denne Statue.

Din trofaste Søn

Henrik.